

[Undervisningsministeren]

i øvrigt et dårligt ord, men da alle ved, hvad det betyder, bruger jeg det også her – vil vi i stigende grad blive opmærksomme på, at i den tilbageværende restgruppe vil der være nogle elever, for hvem skolens tilbud ikke er tilfredsstillende, og det må vi arbejde med. Jeg kan ikke sige i dag, hvad arbejdet vil føre til, men jeg kan sige, at vi har haft et Sorø-møde om sagen, og dér lovede jeg, at vi ville arbejde videre med det.

Lærerruddannelsesloven skal ifølge et flertal i Folketinget ændres. Det har jeg fået pålæg om at sætte i gang, vistnok efterhånden et par gange, og nu er jeg ved det, nu sker der noget. Når jeg har fået nedsat det førnævnte perspektivudvalg, vil jeg med dette udvalg drøfte, hvorledes vi kan tage hul på et forberedelsesarbejde, som kan føre til en ny lærerruddannelseslov.

I statsministerens åbningstale blev det også nævnt, at perspektivudvalgets arbejde skulle føre til overvejelser om en ændring af eller en tilføjelse til skolelovens formålsparagraf. Jeg vil gerne understrege, da nu hr. Erling Olsen var inde på det, at jeg mener ikke, der nødvendigvis er noget forkert i den gældende formålsparagraf, men den er mangelfuld. Den mangler noget om skolens kulturbærende opgave, og derfor mener jeg, vi har brug for, at perspektivudvalget tænker tanker om, hvorledes vi kan supplere formålsparagraffen og måske i den forbindelse ændre den, når vi om et par år eller flere skal til at drøfte en ny skoleordning. Jeg er sikker på, at de forslag til tilføjelser til formålsparagraffen, som vi eventuelt kan finde frem til, vil være nogle, som kan leve op til den tradition, vi har for, at der skal samles brede flertal i skolepolitikken. Den tradition agter regeringen at gøre alt for at leve op til.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Vi vil også fra vores side gøre, hvad vi kan for at nå frem til brede flertal i skolepolitikken; folkeskolen tåler ikke, at dens dagligdag ændres efter hvert valg. Men denne bekendelse til princippet om brede forlig må ikke føre til, at man ikke kan se forskel på holdninger, og derfor vil jeg bruge dette indlæg til at præcisere nogle forskelle mellem de holdninger, som fremgår af undervisningsministerens artikel i et af de seneste numre af

tidsskriftet Uddannelse, en artikel, hvis hovedtanker også genfandtes i det indlæg, undervisningsministeren havde her, og så de holdninger, som præger Socialdemokratiet, og jeg vil gerne gøre det ved at belyse de 4 nøgleord for undervisningsministeren, nemlig værdi, indhold, fornyelse og kvalitet.

Der er visse ting i værdibegrebet, som vi er enige om, men når vi taler om værdi i Socialdemokratiet, tænker vi først og fremmest på, at skolen skal lære hver enkelt elev at stille krav til sig selv, krav om at gøre sit bedste, uanset hvad dette bedste så måtte være. Det er ikke for at disciplinere eleverne, men for at lære dem selvdisciplin. Det er også vigtigt for os, at man i undervisningssystemet skal lære eleverne at yde og finde ud af, hvad de er bedst til, og at hjælpe dem til at udvikle sig dér, hvor de er bedst.

Den anden ting, vi lægger i værdibegrebet, er, at uddannelsessystemet lærer sine elever at arbejde sammen. Heri ligger både at udvikle deres sans for at tage hensyn til hinanden, deres evne til at trække på samme hammel og deres evne til at indgå og overholde aftaler, tidsfrister osv.

Derudover er det meget vigtigt, at eleverne bibringes en fornemmelse af, at alle mennesker hører sammen og har et ansvar for hinanden, og at dette ansvar ikke standser ved landegrænserne. Endelig skal de gives en opfattelse af, at et samfunds, ja også en skoleklasses kvalitet bedømmes efter, hvorledes de svageste medlemmer behandles.

I værdikravene lægger vi altså selvdisciplin, evnen til samarbejde, evnen til at tage hensyn til andre og derudover sans for de værdier, der ikke kan måles i penge.

Når vi taler om indhold, så mener vi, at ministeren i alt for høj grad ser tilværelsen gennem fagbriller. Vi mener ikke, tilværelsen er opdelt i fag, men at den er domineret af sammenhænge. Vi mener, at for at trænge ind i disse sammenhænge må man have nogle grundlæggende kundskaber, beherske visse teorier, skaffe sig visse færdigheder og tilegne sig visse arbejdsmetoder, men at meget af det går på tværs af fagene. Vores bestræbelser for at give uddannelserne et mere tidssvarende indhold går derfor ud på at forskyde vægten fra det snævre faglige i retning af de tværgående sammenhænge.

Når ministeren taler om kundskaber, så nævner han ofte eksempler på skoleelevernes